

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010148
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010148.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného L. K., na hlavnom pojednávaní dňa 01.12.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

L. K., I.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom O. T. XXXX/XX, B., t.č. ÚVV Ilava

je vinný, že

od 25.11.2019 až do dňa 15.05.2020 najmä v B., v byte nezisteného čísla, bytového domu na ul. K. Č..XXXX/XX, týral blízku osobu svoju priateľku S. Y., s ktorou žil v spoločnej domácnosti v predmetnom byte tým spôsobom, že ju slovne urážal, vulgárne jej nadával a vyvolával u nej pocit stresu spôsobený pohrdavým zaobchádzaním, ponižovaním, podozrievaním z nevery a žiarlením, zákazmi voľného pohybu bez jeho prítomnosti, či vyžadovaním si svojej prítomnosti pri trávení voľného času, vyhrázaním sa, že ak od neho odíde zabije seba či si ublíži na zdraví, a strach hrubým správaním, ktoré pravidelne prerastalo do fyzických útokov, ktoré spočívali v tom, že poškodenú ťahal za vlasy, udieral ju päšťami do tváre a celého tela, následkom čoho jej spôsoboval hematómy, udieral jej hlavou do oblasti nosa, pričom ju týmto spôsobom udrel v presne nezistený deň v decembri roku 2019 v parku nachádzajúcom sa pri vlakovej stanici v Partizánskom, počas hádky, kde následkom jeho úderu hlavou do oblasti nosa poškodenej tiekla krv, taktiež v presne nezistený deň v mesiaci február 2020 poškodenú v byte, kde spolu žili a to v B., U.. K. XXXX/XX, násilím vyzliekol donaha, hodil ju o roh postele, následkom čoho poškodená nemohla dýchať, a vulgárne jej nadával, pričom opakované fyzické útoky obžalovaného voči poškodenej vyvrcholili dňa 15.05.2020, kedy ju v ranných hodinách v kuchyni bytu, kde spolu žili po verbálnom konflikte napadol, žiadal ju, aby mu dala tabletky Neurol, ktoré mu poškodená nechcela odovzdať, po čom ju obžalovaný udrel zovretou päšťou do oblasti tváre, chytil ju za vlasy a udrel ju o radiátor, následkom čoho poškodená spadla na zem, následne jej obžalovaný prikázal, aby išli do spoločnej izby, kde sa ho poškodená snažila upokojiť, tam ju však obžalovaný hodil na posteľ, chytil do rúk vankúš a začal ju ním dusiť, čomu sa poškodená aktívne bránila a prosila obžalovaného, aby prestal, následne sa poškodenej podarilo z izby dostať von a odísť z bytu preč, čím obžalovaný spôsobil poškodenej S. Y. prasklinu nosa, pohmoždenie záhlavia a ľavej lícnej oblasti a pohmoždenie sedacej oblasti a uvedenými konaniami obžalovaný taktiež spôsoboval poškodenej S. Y. fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol negatívne ovplyvnený jej obvyklý spôsob života,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., neprihliadnúc k § 37 písm. m/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436, odkazuje a nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 184/20/3305-51 zo dňa 21.08.2020, doručenej súdu dňa 21.08.2020 po jej preskúmaní, samosudca nariadil a dňa 05.10.2020, 02.11.2020 a 01.12.2020 bolo vykonané hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný vyhlásil, že je nevinný podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Na hlavnom pojednávaní, výsluchom obžalovaného, svedkyne S. K., zástupcu poškodeného Dôvera, zdravotná poisťovňa a.s. Mgr. Miriam Žolnerovej, svedka V. Z., prečítaním znaleckého posudku znalca MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD. MBA č. 76/2020, znalca MUDr. Viktora Segedu č. 44/2020, výsluchom znalca PhDr. Andreja Benkoviča, prehratím výpovede poškodenej S. Y. z prípravného konania, prečítaním výpovede svedka W. K., listinných dôkazov vzťahujúcich sa k rozhodovaniu súdu a pripojených spisov, súd zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. S poškodenou sa len zvykli hádať, čo môže potvrdiť aj matka obžalovaného. Priznal len, že dňa 15.05.2020 poškodenú napadol, ľutuje to. Nikdy predtým ju nenapadol. Isté obdobie spolu pracovali aj na Slovensku u toho istého zamestnávateľa. Uviedol, že mali "taliansky vzťah", trávili čas spolu v práci aj doma. Hádky sa znásobili kvôli peniazom, hádali sa aj pre maličkosti. Počas hádok na seba nadávali, kričali po sebe. Býval s nimi okrem matky aj jej priateľa V. Z. aj postihnutý brat matky. Pripustil, že žiarlil, pokiaľ bola poškodená s jeho bratom zatvorená v izbe a dlhšie sa rozprávali. Poškodenej nebránil v pohybe, no tá sama od seba nikam nechodila. Nebál sa, že ho opustí. Pripustil, že mohol povedať "v nervoch", že on si ublíži ak od neho odíde. Poprel, že by poškodenú ťahal za vlasy, modriny žiadne nemala. Zlomeninu nosa pripísal tomu, že ich napadli v Brne. Ku časti obžaloby o napadnutí pri železničnej stanici uviedol, že sa len pohádali a ona odišla. Neudrel ju na druhý deň potom neprišla domov, no neskôr on pre ňu prišiel. Poprel aj napadnutie zo začiatku roka 2020. K napadnutiu z 15.05.2020 uviedol, že od poškodenej pýtal Neurol, ktorý bral na úzkosť a depresiu, užívali ho obaja, v ten deň užil aj pervitín aj marihuanu. Neurol nevedela nájsť, začali sa hádať, lebo mu ho nechcela dať, potom ju udrel rukou do tváre, sedela vtedy za stolom. Ona potom odišla. Nespomína si, že by ju udrel o radiátor, alebo dusil. On užil drogu po dlhých rokoch, od roku 2013 mal pervitín možno päť krát, občas si zafajčil marihuanu. Neurol bral len dva či tri mesiace, alkohol pil príležitostne. Pripustil, že dávno v minulosti sa dorezal po hádke s poškodenou, poprel, že by si chcel porezať líce, ani nebúchal hlavu o múr, poprel, že by poškodenú kontroloval či sledoval. Neporezal ju, spávala normálne. Poškodená pila alkohol výnimočne, ale brala Neurol, drogy si spolu dali výnimočne a to pervitín. Marihuanu nefajčila. Netopil ju. Sem tam, keď sa hádali, zaklepala matka, aby sa upokojili. O poškodenej uviedol, že má neústupčivú povahu, no ani on na seba nedá kričať. Obžalovaný je slobodný, má jedno maloleté dieťa, ktoré žije s jeho matkou a študuje na strednej škole. Vyživovaciu povinnosť si plní. S poškodenou sa na Slovensko vrátili okolo októbra 2019, prišli o prácu v Českej republike, na Slovensku prácu nemali a pre pandémiu bolo málo príležitostí. Zostali bez peňazí. Ostali bývať u jeho matky, v trojizbovom byte mali jednu izbu pre seba. Pred Vianocami prišiel z výkonu trestu W. K., poznali sa s poškodenou, no nevie o tom, že by mali nejaký pomer. Každý z nich mal mobilný telefón, nemali tajnosti poznali na seba heslá. Z dvoch rokov čo trval ich vzťah s poškodenou boli asi trištvrté roka na Slovensku za celý ten čas sa nerozišli. Poškodená chodila za svojimi deťmi, ktoré mala v opatere jej

matka. O poškodenej povedal, že mala vzťahové problémy už v jej skorších vzťahoch, uviedol, že bola aj bitá jej partnermi.

Poškodená S. Y., družka obžalovaného, adresovala OČTK, obhajobe a súdu spolu tri listy, zo dňa 24.06.2020 - v prípravnom konaní, zo dňa 01.08.2020 - predložený obhajobou, a zo dňa 24.10.2020 - adresovaný súdu, kde v podstate uvádza, že sa necítila byť týraná, hádali či bójavali sa vzájomne, dôvodom boli drogy a alkohol. Poškodená spolu s bratom obžalovaného W. K. v priebehu trestného konania odišla za prácou do Českej republiky. Ku kontaktu na ňu súdu uviedla informácie len matka obžalovaného S. K., ktorá opakovane súdu sprostredkovala informácie o pobyte poškodenej v Českej republike a údajne nemožnosť sa dostať na pojednávanie z dôvodu obavy o stratu zamestnania spojenú s dlhodobou neprítomnosťou poškodenej kvôli pandémie COVID-19 a potrebe karantény. Dňa 01.10.2020 na č.l. 316 poškodená oznámila súdu adresu na preberanie zásielok, a uviedla, že sa na pojednávanie z dôvodu pandémie COVID-19 nemôže dostať, všetky okolnosti prípadu uviedla v čestnom prehlásení. Následne prevzala predvolanie zasielané poštou na termín 02.11.2020 ako aj 01.12.2020. Na žiaden z týchto termínov sa nedostavila rovnako ani svedok W. K.. Súd dospel k záveru, že jednak je ako svedok nachádzajúci sa v zahraničí dlhodobo nedosiahnuteľná (návrat jej osoby na Slovensko je neurčitý), čo je však podstatnejšie, možno mať za to, že sa vyhýba osobnej účasti na hlavnom pojednávaní. Hoci jej usvedčujúca výpoveď proti obžalovanému zo dňa 16.05.2020 je dôkazom zásadným, nie je to usvedčujúci dôkaz jediný, ktorý by obžalovaného usvedčoval z trestnej činnosti. Ide pritom o výsluch vykonaný po vznesení obvinenia a je zaznamenaný aj vo forme videozáznamu, teda nemožno spochybniť jednak spontánnu výpoveď poškodenej ani odpovede na položené otázky a ich protokoláciu. Je tak zrejmé, že obsah takto zachytenej výpovede má vyššiu dôkaznú silu, ako prepis výpovede v písomnej podobe, ktorý by mohol byť pre neprítomnosť obhajoby spochybňovaný. Súd má tiež za to, že vo svetle jednoznačnej zmeny výpovede poškodenej poukazujúc na jej následné písomné vyjadrenia, sa javí byť nemožnosť jej položiť doplňujúce otázky obhajobou nepodstatná, pretože to, či vypovedá pravdivo na predmetnom výsluchu, alebo v listoch bude vždy len predmetom hodnotenia jej výpovede z hľadiska posudzovania vierohodnosti svedka.

V kontexte prehratého záznamu z výpovede svedkyne S. K. z prípravného konania, ktorej rozpory svedkyňa s výpoveďou na hlavnom pojednávaní nevedela vierohodne vysvetliť, záverov znaleckého dokazovania pokiaľ ide o zranenia, ktoré poškodená utrpela, a výsluchu znalca z odvetvia klinická psychológia dospelých je výpoveď poškodenej v prípravnom konaní síce zásadný no nie jediný usvedčujúci dôkaz. Tiež boli splnené podmienky na prehratie jej výpovede podľa § 270 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por., pretože napriek riadnemu predvolaniu sa na hlavné pojednávanie opakovane nedostavila, predvedenie vzhľadom k pobytu v zahraničí nie je možné a tak pre dlhodobý pobyt v cudzine pre súd nedosiahnuteľná. Z výpovede poškodenej zo dňa 16.05.2020 zachytenej na CD v spise z predmetného výsluchu, ktorého zápisnica je na č.l. 74-81, súd zistil, že poškodená vypovedala tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, skutkovú vetu upravil práve podľa jej výpovede. Vypovedá aj o tom, že matka obžalovaného ju veľakrát zamkla do izby, aby jej obžalovaný neublížil. pripustila, že s obžalovaným fajčila marihuanu. Obžalovaný mal byť agresívny aj v čase, keď nebol pod vplyvom drog či alkoholu. Pokiaľ ide o jej odpor voči obžalovanému uviedla, že mu chcela ukázať, že sa biť nedá a aj ona mu dala niekedy facku, no vedela, že ju ten dvojnásobne vráti. uviedla, že niekedy by skôr zniesla facku ako vulgarizmy na jej adresu. Uviedla, že bez tabletky nezaspí. Hlavou do nosa ju neudrel len 15.05.2020 ale už viackrát. Za bod, ktorý označila za zlomový považuje, keď sa vrátil brat obžalovaného W. K. z výkonu trestu. Od tej doby zažívala peklo, žiaril na neho. Odkedy ho pozná schudla a zmenila sa.

Z výpovede svedkyne S. K., matky obžalovaného, na hlavnom pojednávaní a podľa § 270 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 264 ods. 1 Tr. por. prehratého videozáznamu z jej výpovede z prípravného konania z 16.05.2020 súd zistil, že najprv bol vzťah obžalovaného s poškodenou dobrý, potom sa vyskytli bitky a hádky. Najprv boli mierne, no potom ju aj hodil o posteľ, hodil ju aj o balkónové dvere, to ona nevidela no počula. Stále jej niečo dohovárал, keď ho prešiel amok ospravedlňoval sa. Sústavne sa hádali, počuť to bolo najmä v noci. Poškodená kričala aj plakala. Mal ku kopat' aj hodit' na posteľ. Obžalovaný je strašne žiarlivý, mal žiarliť na druhého syna W.. Vyčítal poškodenej, že spolu niečo majú, nadával jej a podozrieval ju. Sledoval ju aj na WC. Najviac je vadilo, že poškodenú bil. Nikdy nebola priamo svedkom synových útokov, no počula to, lebo počuť, keď niekoho hodí o radiátor, alebo o zem. Aj pred troma týždňami zvonil sused s tým, že ak to neprestane zavolať políciu. Bil poškodenú päťami kopal do nej. Svedkyňa celé noci nespávala, lebo to počula, poškodená aj za ňou prišla s tým, že ju zasa dobil. Videla na nej modriny na rukách, tvári, pod okom, chodila tak aj do práce. Ich vzťah sa zhoršil tak pred pol

rokom. Aj pred tromi, štyrmi mesiacmi ju dobil. Po jednej bitke ušla z domu museli ju ísť so synom hľadať. Keď ju našli nechcela ísť domov, no ten ju ťahal domov. Keď mu povie, že od neho odíde, je schopný ju zabiť, len aby neodišla. Svedkyňa mu dohovárala, aby nebol násilník. Jeho nahnevalo, keď pre neho aj maličkosť nespravila. Popísala aj incident z 15.05.2020, ona doma nebola, zavolať ju syn W., že má ísť domov, lebo obžalovaný bije poškodenú. Povedala, že príde až na obed. Potom telefonovala poškodená, že ju dobil, že ju bolí celé telo a že ušla. Povedala, keď sa stretli pri polícii, že ju ťahal za vlasy, hodil do radiátora, v kuchyni ťahal za vlasy, že dal facku aj synovi W.. Odsunula vešiakovú skriňu aby mohla odísť. Povedala poškodenej, že to má nahlásiť. Keď obžalovaný videl, že dobil S. podrezal si žily, alebo ako keby sa chcel obesiť. Vysvetlil to tak, že keď ublížil jej tak aj sám sebe. Často povedal, že najskôr ublíži jej, že ju zabije a potom zabije aj seba.

Na túto výpoveď pred súdom uviedla, že v prípravnom konaní nevy povedala pravdu, že na syna bol nahnevaná, povedala veci čo nie sú pravda, s tým bola aj za policajtkou, tá je odpovedala, že sa výpoveď stiahnuť nedá, preto ona potom napísala list. Nie je pravda, čo vypovedala 15.05.2020, že poškodenú obžalovaný týral, pravdou je len, že sa hádali, bili sa, ale nie že by poškodenú týral, poškodená sa nemusela dať ošetriť, nebola ani u psychiatra. Hádali sa aj o peniaze. Aj poškodená do obžalovaného skákala. Bolo tam napätie, veľa ich bývalo v byte, a aj nesvojprávny brat. Vo februári prišli obžalovaný a poškodená o prácu. Poškodená po hádkach za ňou prišla, že ju trápi. Poškodená však nechcela ísť na políciu, bol to jej nápad. Obidvaja dosť búrliví.

Svedok V. Z., druh matky obžalovaného, uviedol, že žije s matkou obžalovaného S. K. ako druh s družkou 17 rokov. Asi v auguste či septembri 2019 k nim prišli bývať obžalovaný s poškodenou, po tom čo prišli zo zahraničia. Aj pracovali v "Gabore" no prišli o prácu kvôli prepúšťaniu skrz pandémiu. Bývali v trojizbovom byte. Obžalovaný s poškodenou mali svoju izbu, ktorá mala spoločnú stenu s nimi. Uviedol, že bývali s nimi asi pol roka, on sa potom s matkou obžalovaného presťahoval bližšie do mesta koncom apríla, a v byte zostali poškodená, obžalovaný a jeho brat W.. Uviedol, že nebol svedkom toho čo je uvedené v obžalobe, vnímal len hádky, po ktorých sa rýchlo pomerili. Nervóznejší boli len ako stratili prácu. Nik zo susedov sa na nich nesťažoval, ničoho mimoriadneho svedkom nebol. Nevie ani o čom sa hádali. Vzťah matky s obžalovaným bol dobrý, nevedel, že podávala trestné oznámenie.

Z prečítanej zápisnice svedka W. K., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. zo dňa 15.06.2020 na č.l. 111-113 súd zistil, že svedok využil právo nevy povedať podľa § 130 ods. 2 Tr. por., pretože obžalovaný je jeho brat.

Zástupkyňa poškodeného Dôvera ZP, a.s. Mgr. Miriam Žolnerová, v prípravnom konaní síce nárok na náhradu škody uplatnila, no do termínu oboznámenia s výsledkom vyšetrovania nevyčísliła, čo odôvodnila, že tak mohla urobiť až po termíne splatnosti v júli 2020. Na hlavnom pojednávaní uplatnila nárok na náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej S. Y.. Ako poisťovňa uhradili sumu 101,40-€ za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistenej, čo je teda uplatnenou škodou voči obžalovanému.

Podľa zápisnice z 15.05.2020 na č.l. 1-3 podala na obžalovaného trestné oznámenie jeho matka S. K., ako uvádza, preto, že má podozrenie, že došlo k týraniu S. Y. zo strany obžalovaného. Z trestného oznámenia je teda zrejmé, že smeruje voči konkrétnej osobe ktorá trestnú činnosť mala páchať, ktorú oznamovateľka popisuje voči konkrétnemu poškodenému.

Podľa prečítanej listiny nachádzajúcej sa v spise na č.l. 212 zo dňa 24.06.2020 poškodená uvádza, že je pravdou, že sa s obžalovaným hádali, žili búrlivý život, jednorazovo ju zbil po vzájomnej hádke, ale skutočnosť, že by ju týral je nafúknutá. Trápi ju, že uviedla niektoré skutočnosti v psychickom napätí po bitke. Chce dať všetko do priadku a vysvetliť na hlavnom pojednávaní.

Podľa prečítanej listiny nachádzajúcej sa v spise na č.l. 213 zo dňa 06.07.2020 svedkyňa S. K. uvádza, že vypovedala na syna dňa 15.05.2020, že týral S. Y., no nie je to pravda. Tá za ňou prišla, že ju obžalovaný zbil, mala modriny. Vypovedala tak, preto, lebo bol na syna nahnevaná. Je pravda, že sa často hádali. Chce aby prvá výpoveď nebola "právoplatná".

Podľa prečítanej listiny nachádzajúcej sa v spise na č.l. 260-261 zo dňa 01.08.2020 poškodená uvádza, že s obžalovaným žila dva roky. Keď prišli o prácu prišli bývať k jeho matke. Matka im pomáhala, našli si prácu v spol. Gabor. Dostali tam výpoveď čo nimi otriaslo. Prestali prispievať na domácnosť začali sa

hádať, aj sa pobili no potom uzmierili. Žili búrlivý život, no to, že by ju týral obžalovaný je nafúknuté. Aj 15.05.2020 to začalo hádkou, potom ju zbil aj svojho brata. Nikdy ju takto nezbil. S matkou obžalovaného vypovedali pod vplyvom stretu, boli na neho nahnevané. Predtým jej neublížil. V listoch sa s ním zmierila, odpustila mu, našla si prácu, chce sa postaviť na nohy. Nechce, aby bol odsúdený za tú bitku, "preplo mu" vtedy.

Podľa prečítanej listiny nachádzajúcej sa v spise na č.l. 353 zo dňa 24.10.2020 poškodená uvádza, že sa ospravedlňuje z dôvodu pandémie COVID-19, pracuje v Českej republike a cestovanie medzi štátmi je problém, tiež by zamestnávateľ neakceptoval dlhšiu neprítomnosť v práci. Odvoláva sa na skoršie písomné vyjadrenie, ako týraná osoba sa nikdy necítila, hádali sa a bĕjali navzájom s obžalovaným. Dôvodom boli drogy a alkohol. Podľa nej by sa mal obžalovaný liečiť na závislosť na drogách a alkohole a nie byť vo výkone trestu. Nemala psychické ani fyzické ujmy, z ktorých by sa liečila. Považuje za "neprípustné", aby bol obžalovaný odsúdený za týranie.

Podľa prečítaného hlásenia ZVJS na č.l. 376 bol svedok W. K. prepustený z výkonu trestu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/57/2018 dňa 24.11.2019.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaného znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia, traumatológia MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD. MBA č. 76/2020, z 05.06.2020, a vychádzajúc z lekárskej správa na č.l. 119-121, poškodená S. Y. utrpela dňa 15.05.2020 poranenia uvedené v dokumentácii priamym mechanizmom. Z medicínskeho hľadiska ide o poranenia ľahké. Priemerná liečba zistených poranení je nasledovná: nalomenie nosových kostí ...10-14 dní, zmliaždenie záhlavnej oblasti ...3-5 dní, zmliaždenie v lícnej oblasti vľavo ...3-5 dní, zmliaždenie sedacej oblasti vpravo ...3-5 dní, rezná rana IV. prsta pravej ruky ...7-10 dní. Poškodená vzhľadom k poraneniu zo dňa 15.05.2020 bola 5 dní čiastočne obmedzená v hygiene nosa a IV. prsta pravej ruky. Zranenie nezanechá trvalé následky. Znalec zranenia bodovo ohodnotil spolu na 55 bodov podľa z. č. 437/2004 Z.z. v prepočte na euro ide o sumu 1201,20-€.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaného znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatria MUDr. Viktora Segedu č. 44/2020, na č.l. 194-209, obžalovaný v čase činu netrpel duševnou poruchou, žiadnou psychózou, ktorá by mala forenzne významný vplyv na jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti. V čase skutku bol a v súčasnosti je závislý od stimulancií (MAM) a opiátov, aktuálne v nútenej abstinenci (väzenie), u obvineného zistený aj abúzus marihuany (THC) aktuálne bez psychosomatickej závislosti. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť avšak z vlastnej vôle a vlastných zapríčinením sa obvinený môže dopúšťať trestnej činnosti. Znalec aktuálne navrhuje obžalovanému ochrannú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal znalec z odvetvia klinická psychológia dospelých PhDr. Andrej Benkovič k obsahu znaleckého posudku č. 54/2020 zo dňa 08.08.2020, ktorý zhrnul jeho závery tak, že po vyšetrení poškodenej S. Y. a na základe ostaných podkladov pre posudok zistil, že intelektové schopnosti poškodenej sú na úrovni populačného podpriemeru, jedná sa o úpadok rozumovej výkonnosti na podklade organických zmien CNS. Pamäťové schopnosti sú zachované. Osobnosť poškodenej je emočne nestabilná, nesie známky toxikomanickej charakteropatie, deprivácie z dôvodu viacročného užívania viacerých návykových látok. Je náladovo labilná, impulzívna, nestála v afekte a v prežívaní. Vykazuje opakujúce sa prepady nálady v smere depresívnych dekompenzácií, na ktoré mali dopad rôzne opakujúce sa zlyhania v živote poškodenej a to aj v partnerských vzťahoch, ktoré takmer vždy vykazovali ťažkú disharmóniu. Je chronicky vulnérabilná, prítomná je neschopnosť kontrolovať a tolerovať stres. Modulácia afektu je nedostatočná a prejavovanie afektov vzhľadom k situácii nadmerne intenzívne a impulzívne. V záťažových situáciách má sklon k afektívnej dekompenzácií. Prítomný je negatívny odhad osobnej hodnoty, seba hodnotenie je nestabilné, často ovplyvnené aktuálne prežitými udalosťami, má nižšie hodnotenie seba než ostatných, čo je prekurzorom depresie. Nedokáže si dlhodobo udržať dlhodobé a zmysluplné vzťahy. Poškodená bola premorbidne narušenou osobnosťou s komplikovaným, neraz depresívnym prežívaním. Znalec nezistil psychické zmeny, ktoré by boli spojené s konaním obžalovaného.

Vplyvom konania obžalovaného nenastali u poškodenej zmeny v jej emocionálnej oblasti a v jej vedomí ani vo vzťahu k iným osobám. Poškodená vo vzťahu s obžalovaným vystupovala ako výrazne nestabilný jedinec, ktorý mal rôzne ťažkosti v prežívaní, vykazovala opakujúce sa depresívne prepady nálady, ktoré boli výsledkom rôznych debaklov v jej živote, okrem toho má problémy s viacerými návykovými

látkami vrátane liečiv, ktorých užívanie viedlo k depravácii jej osobnosti a to ešte v období, keď nebola vo vzťahu s obžalovaným. Vzťah poškodenej s obžalovaným vykazoval ťažkú disharmóniu, prítomné bolo opakujúce sa fyzické násilie, ktorému bola zo strany obžalovaného vystavovaná. Poškodená však nebola stabilný prvok vo vzťahu k obžalovanému, čo znamená, že aj ona sa správala sama voči obžalovanému verbálne a fyzicky agresívne. Vyšetrením však znalec nezistil, že by z dôvodu konania obžalovaného vykazovala psychické utrpenie, príkorie v zmysle týrania. Konanie obžalovaného tak nevyvolalo u poškodenej psychické utrpenie, a nevnímala ho ako ťažké príkorie. Znalec nezistil následky na psychike poškodenej, správanie obžalovaného spôsobovať len prechodné maximálne niekoľko dní trvajúce psychické rozlady, ktoré mali súvislosť k poslednému incidentu s fyzickým násilím zo strany obžalovaného. Všeobecná psychologická vierohodnosť poškodenej je zachovalá. Nezistil sklony k fabulácii u poškodenej, špecifická vierohodnosť je však oslabená, je voči sebe samej menej kritická.

Znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že má za to, že vo vzťahu dochádzalo k opakovaným zlyhaniam zo strany obžalovaného, poškodená mohla byť vystavená fyzickým útokom. Jeho záver spočívajúci v tom, že konanie obžalovaného nevyvolalo u poškodenej psychické utrpenie, odôvodnil tým, že poškodená nevykazuje v prežívaní zmeny vyvolané stresovými faktormi, napríklad akútnu stresovú reakciu v podobe opakovaného prežívania zažitých udalostí v podobe flashbackov. Zároveň ale uviedol, že dopad správania obžalovaného na prežívanie poškodenej tam je, najmä v poslednom období, dlhodobý dopad ale nevyvolalo. Tiež uviedol, že poškodená je nestála osobnosť, neukotvená, vo vzťahoch v živote labilná, so skúsenosťou s užívaním drog, jej vzťahy boli krehké, nestále, boli poznačené disharmóniou. Ako osobnosť bola pre znalca ťažšie diagnostikovateľná v porovnaní s osobnosťou, ktorá by narušená nebola. Znalec sa aj vyjadril k špecifickej vierohodnosti jej výpovedí v priebehu trestného konania, teda výpovedí aj pred znalcom ako k následným písomným vyjadreniam, pričom uviedol, že od výsluchu v prípravnom konaní ustupovala z pozícií s tendenciou zľahčovať, mať pokoj. Uviedol dva dôvody jej správania a to vytváranie si odstupu, nechcieť mať problémy, spojitosť môže byť s aktuálne stabilnejším lepším obdobím v jej živote, a tiež z možným vonkajším vplyvom - jej schopnosti im podľahnúť, v zmysle ovplyvnenia svojej osoby. Znalec považuje za vierohodnejšiu jej výpoveď osobnú v prípravnom konaní, ako následné písomné vyjadrenia.

Podľa správy z vyšetrenia moču obžalovaného, dátum odberu 15.05.2020 na č.l. 127 bol obžalovaný pozitívny na Amfetamín, Benzodiazepíny, Metamfetamín aj Cannabis.

Obhajoba predložila poštový peňažný poukaz o úhrade sumy 101,40-€ obžalovaným na účet uvedený v prípravnom konaní ako platobné miesto úhrady škody, so zhodným variabilným symbolom na č.l. 377.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov MV SR č.l. na č.l. 218-219 bol obžalovaný do času spáchania skutku dvakrát postihnutý za drobné priestupky dňa 20.03.2019 podľa § 47 ods. 1 písm. c/ Z. č. 372/1990 Zb. a dňa 27.02.2017 podľa § 108 ods. 1 písm. f/ Z. č. 513/2009 Z.z.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 220-224 a rozhodnutí na č. l. 289-309, 323-331 a 346 má v odpise z registra trestov obžalovaný sedem záznamov. Súd dospel k právnomu záveru, že možno prihliadnúť len k dvom jeho odsúdeniam, pretože vo zvyšku sa v skúšobnej dobe osvedčil, splnil podmienky zahľadania odsúdenia, alebo preto, že išlo o odsúdenia v cudzine, právoplatné pred 01.01.2013 iného členského štátu Európskej únie, na ktoré sa podľa § 7b ods. 2 neprihliada.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. z. 1T/4/01 z 31.01.2001, právoplatným dňa 13.02.2001 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu podľa § 187 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (skutok spáchaný dňa 18.11.1999) a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 roky so zaradením do I. NVS. Podmienečne bol prepustený dňa 19.12.2001, v skúšobnej dobe sa osvedčil. Bolo mu tiež uložené ústavné protitoxikomanické liečenie. Výrok o treste v tejto veci bol zrušený neskorším rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T 118/01 z 28.05.2002 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To/51/05 zo 14.11.2005, právoplatným dňa 14.11.2005, kde bol uznaný vinným zo spáchania trestných činov podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zák. a § 9 ods. 2 k § 251 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (skutky spáchané v období september - október 1999) a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 3 roky a 6 mesiacov so zaradením do I. NVS. Podmienečne bol prepustený dňa 14.01.2009 so skúšobnou dobou na 3 roky, v ktorej sa dňa 14.01.2013 osvedčil.

Uznesením Okresného súdu v Zlíne z 19.08.2020 č.k. 34T 258/2017-123 súd rozhodol, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe uloženej trestným príkazom Okresného súdu v Zlíne z 08.01.2018 č.k. 34T 258/2017-107 osvedčil.

Rozsudkom Okresného súdu v Zlíne č.k. 34T 235/2011-410 z 13.02.2012, právoplatným dňa 12.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne č.k. 6To 165/2012-463 z 12.04.2012 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania v bode 1 rozsudku z trestného činu týrania osoby žijúcej v spoločne obývanom byte alebo dome podľa § 215a odst. 1, odst. 2 písm. b/ trestného zákonníka a ohrozovania výchovy mládeže podľa § 217 odst. 1 písm. c/ trestného zákonníka, v bode 2 rozsudku pre prečin týrania osoby žijúcej v spoločnom obydľí podľa § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d/ trestného zákonníka a prečin ohrozovania mravnej výchovy dieťaťa podľa § 201 odst. 1, písm. d/ trestného zákonníka. Na základe dovolania obžalovaného bolo Najvyšším súdom Českej republiky pod č.k. 6Tdo 1187/2013-40 z 14.11.2013 zrušené uznesenie Krajského súdu v Brne č.k. 6To 165/2012-463 z 12.04.2012 okrem časti v ktorej predmetným uznesením bolo zastavené trestné stíhanie obžalovaného pre skutok v bode 3 rozsudku súdu prvého stupňa ako aj rozsudok súdu prvého stupňa. Rozsudkom Okresného súdu v Zlíne č.k. 34T 235/2011-617 z 11.02.2014, právoplatným dňa 04.03.2014 bol následne obžalovaný uznaný vinným v bode 1. rozsudku z trestného činu týrania osoby žijúcej v spoločne obývanom byte alebo dome podľa § 215a odst. 1, odst. 2 písm. b/ trestného zákonníka a v bode 2 rozsudku pre prečin týrania osoby žijúcej v spoločnom obydľí podľa § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d/ trestného zákonníka a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody na 28 mesiacov so zaradením do väznice s ostrahou za zrušenia výroku o treste z trestného príkazu Okresného súdu v Zlíne z 20.04.2011 č.k. 34T 69/2011 ako aj ďalších na tento výrok obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí.

Prokurátorka v záverečnej reči vyhodnotila výpoveď obžalovaného ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, výpoveď jeho matky pred súdom ako účelovú v snahe synovi pomôcť. Vinu považuje za preukázanú výpoveďou poškodenej z prípravného konania, pričom poukázala aj na citové rozpoloženie poškodenej v čase výsluchu, keď opakovane plakala. Jej následné správanie vyhodnotila ako snahu obžalovanému pomôcť, pričom zrejme koná pod vplyvom brata obžalovaného či jeho matky, pretože s obidvoma je v kontakte. Znalec pritom v posudku uviedol aj skutočnosť, že obžalovaný poškodenej z výkonu väzby písal, čo mohlo tiež ovplyvniť poškodenú. Prokurátorka navrhla obžalovanému uložiť nepodmienečný trest za použitia § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Navrhla mu uložiť aj ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie a rozhodnúť o nároku na náhradu škody. Obhajoba na základe zásady i n dubio pro reo, poukazuje na písomné vyjadrenia poškodenej, na výpoveď matky obžalovaného pred súdom, na závery znalca v tom zmysle, že poškodená v súvislosti s konaním obžalovaného nevykazovala psychické utrpenie, príkorie v zmysle týrania, tiež, preto, že poškodenú súd nevypočul na hlavnom pojednávaní, pričom v prípravnom konaní nebol prítomný na výsluchu ani obhajca ani obžalovaný, navrhla vec postúpiť na konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Obžalovaný trestnú činnosť aj v záverečnej reči poprel, pripustil, len že poškodenú udrel, čoho ľutuje, poprel, že by ju týral, vyhrážal sa jej. Uviedol, že sám chcel vzťah ukončiť.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že obžalovaný spáchal skutok uvedený v obžalobe, ktorý súd len vzhľadom na vykonané dokazovanie mierne upravil. Táto úprava sa týkala špecifikácie obdobia, v ktorom bol skutok spáchaný, pretože toto obdobie bolo v obžalobe uvedené buď príliš široko, alebo neurčito, tiež periodicity útokov. Pokiaľ ide o vyhrážky, bolo preukázané, že stres a napätie vyvolával u poškodenej tým, že v prípade rozchodu sa zabije, čím v podstate poškodenú nútil byť zodpovednú za jeho prípadnú ujmu. Súd skutok vymedzil dňom po návrate svedka W. K. na slobodu z výkonu trestu teda od 25.11.2019, pretože tak poškodená ako aj svedkyňa S. K. sa zhodli v tom, že práve vtedy správanie obžalovaného už presiahlo úroveň viac menej rovnocenného partnera v hádkach, či prípadných potýčkach, ale najmä pre žiarlivosť nadobudlo charakter týrania poškodenej, sama poškodená život s obžalovaným odvtedy popisuje ako peklo. Tiež na toto obdobie nadväzuje obdobie po vypuknutí pandémie ochorenia COVID-19, kedy sa už prejavili následky spojené so stratou zamestnania obžalovaného a poškodenej aj dlhšie trvajúce obdobie, ktoré spolu trávili v domácnosti. Rovnako súd datoval určito a presnejšie vymenované prípady násillia obžalovaného voči poškodenej vychádzajúc z jej výpovede. Súd dospel k právnenému záveru, že bez dôvodných pochybností možno prisvedčiť pravdivosti výpovede poškodenej, ktorá popísala správanie obžalovaného, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku. Súd prisvedčil jej pravdivosti preto, lebo nezistil motív krivo obviniť obžalovaného u poškodenej ani si domýšľať,

vykresľovať jeho správanie závažnejšie ako sa udialo. Súd je toho názoru, že práve naopak, poškodená mala tendenciu jeho agresívne správanie zamlčovať a zľahčovať, to však v skutočnosti ďaleko presahovalo úroveň bežnej hádky či temperamentnejšej výmeny názorov. Súd poukazuje na to, že to nebola poškodená, ale matka obžalovaného S. K., ktorá oznámila jeho trestnú činnosť, je celkom pravdepodobné, že poškodená by sa sama dosiaľ k tomu neodhodlala. Poškodená v priebehu trestného konania po jej výsluchu začala meniť výpoveď a zľahčovať nebezpečnosť správania obžalovaného, svoju osobu kladúc v prejavoch na roveň správaniu obžalovaného. Pokiaľ by poškodená chcela krivo obviniť obžalovaného, bola by to ona, kto by podávala trestné oznámenie a rovnako pokiaľ by sa jej výpoveď menila, mala by tendenciu práve dramatizovať, zveličovať a nie bagatelizovať správanie obžalovaného voči nej. Znalec toto jej správanie vysvetlil, ide buď o snahu mať pokoj a s odstupom času snahu zažiť zľahčiť či pomôcť obžalovanému, alebo ako osoba ovplyvniteľná, konať pod vplyvom rodiny obžalovaného, ako uvádza prokurátorka v záverečnej reči.

Pretože sa rovnako správa matka obžalovaného (ktorej zmena výpovede je až okatou snahou chrániť syna), a vo svojej podstate aj jeho brat W. K., ktorý využil právo voči blízkej osobe nevyvolať, či svedok Z., ktorý nevidel ani nepočul ani len to čo jeho družka a matka obžalovaného, hoci býval v tom istom byte oddelený len priečkou medzi izbami, možno mať za to vzhľadom k tomu, že poškodená je stále v kontakte s najbližšími z rodiny obžalovaného, že jej zmena výpovede je snahou nesklamať brata či matku obžalovaného, alebo im priamo vyhovieť, a pokiaľ možno dosiahnuť to tak, aby nemusela pred súdom vypovedať.

Hoci znalec z odboru psychológia zotrval na záveroch svojho posudku v tom, že konanie obžalovaného nevyvolalo u poškodenej psychické utrpenie a ťažké príkorie, tiež uviedol, že je to dôsledok toho, čo poškodená zažila v minulosti, ako sa jej osobnosť vyvinula a vplyvom prežitého narušila, pričom konštatoval u nej premorbídne narušenú osobnosť s komplikovaným, neraz depresívnym prežívaním. Konštatoval, že vzťah poškodenej s obvineným vykazoval ťažkú disharmóniu, ktorú dal do súvislosti aj s opakujúcim sa fyzickým násilím. V podstate na doplňujúce otázky odpovedal tak, že symptómy, ktoré znalec spája s prežitým týraním nevykazovala, no bola osobou, ktorej práh toho čo dokáže zniesť vzhľadom na jej osobnosť a to čo zažila je na inej úrovni ako u bežného človeka a štandardného spoluzítia, ktorý by reagoval na také správanie agresora, ktoré dosiaľ nezažil. Znalec takto uviedol, že znakom by mohla byť nespavosť, strhávanie sa zo zlých snov a pod. Pričom v tomto prípade sama poškodená uvádza, že užíva lieky na spanie, nedá sa vylúčiť, že užívala návykové látky či alkohol v kombinácii s nimi. Znalec tiež uviedol, že by mala depresívne stavy, no sám jej prežívanie takto popisuje. Spojenie psychického utrpenia so správaním obžalovaného tak znalec nenašiel, sám však uviedol, že poškodená bola osobou, ktorá už vstúpila do vzťahu ako osobnosť narušená, a zrejme na rovnaké podnety nereaguje rovnako ako človek, ktorý by správanie obžalovaného ako je uvedené s skutkovej vete nikdy predtým nezažil. Súdu sa javí byť znakom určitého vyrovnávania sa so zažitým aj to, že sa vyhýba účasti na súde, nedá sa neuviesť ani snaha zľahčovať konanie obžalovaného, čo nebýva zriedkavým javom, keď obeť sama hľadá s odstupom času vinu v sebe a chráni agresora. Z tohto dôvodu súd nemá za to, že závery znalca vylučujú, že poškodená nebola týraná, ale možno ich vykladať tak, že týranie obžalovaným už predtým narušenú osobnosť poškodenej zásadne nezasiahlo, a zažité fyzické či psychické utrpenie nemalo také ľahko rozpoznateľné následky, ako by malo na osobnosti nenarušenej, do ktorej náhle vstúpi osoba agresora.

Matka obžalovaného S. K., ktorej výpoveď pred súdom považuje za nevierohodnú, a jednoznačne za snahu bez ohľadu na následky ho ochraňovať, v prípravnom konaní obžalovaného usvedčovala a potvrdzovala slová poškodenej o správaní obžalovaného. Bola to ona, ktorá podala trestné oznámenie na obžalovaného, pričom to, že dôverovala viac tvrdeniam poškodenej ako vlastného syna je logickým dôsledkom toho, že nešlo len o sprostredkovanú výpoveď poškodenej, ktorá by sa jej zdôverila, ale osobnú skúsenosť, pretože obžalovaný s poškodenu u nich bývali. Tu súd uvádza, že súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj V.Á. Z., pričom ten ako druh S. K. na hlavnom pojednávaní vypovedá, že si v podstate nič nevšedné, pokiaľ ide o spoluzítie obžalovaného s poškodenu nevšimol. Súd jeho výpoveď pred súdom považuje rovnako za nevierohodnú, pretože má motív ochraňovať svoju družku S. K., ktorá výpoveď v priebehu trestného konania zmenila. Je len škodou, že nebol vypočutý ako svedok v prípravnom konaní.

Pokiaľ ide o zranenia, ktoré boli diagnostikované aj lekárom, súd vychádzal zo znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia, traumatológia. Napokon súd uvádza, hoci na skoršie odsúdenie súd

neprihliada z hľadiska ukladania trestu, tak z kriminologického hľadiska, skúmania či obžalovaný má sklony k páchaniu takejto trestnej činnosti, sa nedá nepoukázať na to, že obžalovaný bol v Českej republike odsúdený pre trestný čin spáchaný obdobným spôsobom na bývalej družke.

Súd dospel k právnemu záveru, že konaním obžalovaného, ktoré ustálil v skutkovej vete rozsudku na základe vyššie uvedených dôkazov a odôvodnenia, tento blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, teda spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. Porušil záujem spoločnosti na ochrane osôb pred domácim násilím. Spôsobenie fyzického utrpenia a psychického utrpenia poškodenej dané práve spôsobom páchania trestnej činnosti, pričom pokiaľ ide o psychické utrpenie, súd sa nestotožnil so záverom znalca, že by psychické utrpenie nebolo spojené s osobou obžalovaného, poukazujúc na dôvody uvedené vyššie, a výklad jeho slov v tom zmysle, že sa dopad správania obžalovaného na osobnosť poškodenej v podstate nedal odlíšiť od iných vplyvov najmä skrz skutočnosť, že do vzťahu vstupovala už s narušenou osobnosťou.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody samostatný a nepodmienečný. Súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona v rozpätí 3 až 8 rokov odňatia slobody. Súd neprihliadol ani k jednej pohľadujúcej okolnosti. Súd neprihliadol ani k žiadnej prirážajúcej okolnosti. Súd dospel k právnemu záveru, že podľa § 438e Tr. zák. v spojení s § 322 ods. 3 Tr. por. nemožno prihliadnuť k odsúdeniu obžalovaného v Českej republike na základe rozsudku Okresného súdu v Zlíne č.k. 34T 235/2011-617 z 11.02.2014, právoplatného dňa 04.03.2014, pretože by došlo k porušeniu zásady zákazu reformatio in peius, ktorá v tomto prípade sa viaže k výsledku trestného konania v cudzine a dôsledkom na ukladanie trestu v tejto veci. Je zrejme, že pokiaľ by obžalovaný nepodal voči uzneseniu Krajského súdu v Brne č.k. 6To 165/2012-463 z 12.04.2012 dovolanie, vec pôvodne vedená na Okresnom súde v Zlíne pod. sp. zn. 34T 235/2011 by bola právoplatne skončená dňa 12.04.2012, a teda podľa § 438e Tr. zák. by sa na toto odsúdenie neprihliadalo ako na prirážajúcu okolnosť. Súd je toho právneho názoru, že nemožno prihliadnuť na uvedené odsúdenie v Českej republike, pretože následky tohto rozhodnutia spojené s prihliadnutím ako k prirážajúcej okolnosti by boli priamo späté s uplatnením práva podať opravný prostriedok obžalovaným v onej veci smerujúcemu k jeho prospechu - teda k dovolaniu podanému v jeho prospech, čo je presne vyjadrenie zásady zákazu reformatio in peius. Súd neprihliadol ani ku skorším odsúdeniam, vzhľadom k odstupu času od spáchania trestnej činnosti - september -november 1999).

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 4 roky, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý, spĺňajúci účel individuálnej aj generálnej prevencie pred páchaním trestnej činnosti. Súd zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný sa nedopúšťal trestnej činnosti dobu presahujúcu pol roka, bola to doba, keď obaja partneri stratili zamestnanie aj čoho dôsledkom častejšie trávili čas spolu a spolu riešili vzájomné nezhody. Súd zohľadnil aj to, že obžalovaný je závislý na znalcom uvedených návykových látkach, pričom táto závislosť obžalovaného správanie robila ešte labilnejším, tiež to, že bolo preukázané, že skutočne spočiatku bol vzťah obžalovaného s poškodenou sprevádzaný vzájomnými hádkami, kde sa aj poškodená mohla správať voči obžalovanému verbálne či fyzicky agresívne a nie vždy defenzívne. Prekonanie tej hranice, kde už jeho správanie nadobudlo charakter týrania tak bolo zrejme dôsledkom aj vonkajších na ňom nezávislých okolností - návrat jeho brata z výkonu trestu a strata práce, čo v spojení s jeho žiarlivosťou a závislosťou na drogách či neschopnosťou dlhodobo abstinovať viedlo k trestnej činnosti, ktorú páchal na poškodenej. Takto aj uložená ochranná liečba, ktorá je tiež sankciou, je dôvodom, prečo súd neuložil obžalovanému trest prísnejší.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, poukazujúc na vyššie uvedené odsúdenia, na ktoré súd prihliadol, súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, na základe záverov znalca z odvetvia psychiatria, s ktorými sa stotožnil. Sankcia v podobe ochrannej liečby je aspoň tak významná ako trest, keďže nie len počas obdobia kedy páchal trestnú činnosť v tejto veci, ale ako súd zistil, podstatná časť života obžalovaného je spojená s užívaním a závislosťou od drog.

Súd o nároku poškodeného rozhodol tak, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., odkázal a nárokom na náhradu škody na civilný proces. Poškodený jednak škodu nevyčíslil včas, pričom oboznámenie sa výsledkom vyšetrovania sa uskutočnilo až 18.08.2020, teda v dobe, keď už bol schopný škodu vyčíslieť, a tiež z dôvodu, že obžalovaný predložil poštový peňažný poukaz o zapltení uplatnenej škody. Takto je zrejmé, že na hlavnom pojednávaní, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie o vine a treste, nebol preukázaný riadne nárok poškodeného, naopak škoda zdá sa byť podľa predloženej listiny nahradená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.